प्रामादिकापराधसचे कोपाभावो निष्पापवम् ईदृशावस्मभ्यं भवतमित्यर्थः ॥६०॥ मातेवं पुत्रं पृथिवी पुरीष्यमग्नि७ स्व योनीवभारुखा । तां विश्वदिविश्तिभिः संविद्ानः प्रजापितिर्विश्वक्षमा विमुञ्जतु ॥६१॥

का॰ [१७.१.२१.] सिकताभिः समंवित्तां कृवा मातेव पुत्रमिति शिक्यादिमुचाश्रिवित्रधायासिचिति पयोमध्ये तूलीम् । प्रून्यामुखां सिकताभिः सम्पूर्य मातेविति
मल्लेण शिक्यात्पृयक्कृव्याश्चिविति स्थापितिग्रिकृत्तरे रिविमात्रे गार्क्षपत्यचितिकृपर्येवोखां निधाय तन्मध्ये तूलीं उग्धं सिचिदिति सूत्रार्थः ॥ उखादेवत्या त्रिष्टुप् तृतीयो नवकः चतुर्था दादशकः । पृथिवी भूद्रपा मृन्मयी या उखा पुरीष्यं पशचमग्निं स्व योनी स्वकीयगर्भस्थाने ग्रभाः ग्रभाषीत् धृतवती भृत्रो लुङि बङ्गलं
इन्द्रसीति [पा॰ ७ ३ १७] ईडागमाभावे सिचो विसर्गे तिपि लुति द्रपम् । माता
पुत्रमिव यथा माता पुत्रमुत्सङ्गे विभित्ते । प्रजापितः कृतकृत्यां तामुखां विमुचतु
शिक्यपाशादिमुक्तां करोतु । कीदृशः प्रजापितः विधिदेविकृत्वभिद्य संविद्यनः संवित्तर्रित रेकमत्यं गतः ग्रको मकृत्कर्मीख्या कृतिमिति संवादं कुर्वन् । विश्वर्का विद्यं सृष्टिद्रपं कर्म यस्यासौ विश्वकर्मा ॥ ६१॥

V. ग्रमुन्वलमयंज्ञमानमिक् स्तेनस्येत्यामिन्विक् तस्कर्म्य । ग्रन्यमस्मिद्दिक् सा तंऽइत्या नमी दिवि निर्मते तुभ्यमस्तु ॥ ६५ ॥

का॰ [१७ १ २३ २ १.] नैर्ऋतीः कृषास्तुषपद्यास्तिस्रोऽल्लबणाः पादमात्रीर्क् विष्यशत्रक्षोमवद्देशे द्विणोत्तराः कृषा द्विणामुखोऽनुपस्पृशत्रमुन्वलमिति प्रत्यृचं पराचीः । ततोऽधर्यः राजसूये क्विष्यशत्रक्षोमे यादशो देशस्तादशे स्वयंप्रदिणीं इरिणे वा अमुन्वलमिति प्रत्यृचं तिस्रो नैर्ऋतीसंज्ञा इष्टका द्विणोत्तराः कृषा ततस्ता अस्पृशत्रुपद्धाति । कीदृशीः पाकेन कृष्ववर्णाः तृषेरेव पद्याः ला-बणक्षीनाः पद्याः पराचीः अनात्ममुखीः । स्वयं द्विणामुखः पूर्वमृत्तरां निधाय ततो द्विणे देऽइति सूत्रार्थः ॥ तिस्रो निर्ऋतिद्वत्यास्त्रिष्टुभः । कृ निर्ऋते अमुन्वलं सोमयागमकुर्वाणम् अयजमानमन्यकृ्विर्यज्ञैर्यज्ञनमकुर्वाणं च व्यमिक् प्रतिग्रह तं गृक्षाणेत्यर्थः । किं च स्तेनो गुप्तचोरः तस्करः प्रकटचोरः तयोरित्यां गन्वहं तं गृक्षाणेत्वर्थः । किं च स्तेनो गुप्तचोरः तस्करः प्रकटचोरः तयोरित्यां गन्वहं तं गृक्षाणेत्वर्थः । किं च स्तेनो गुप्तचोरः तस्करः प्रकटचोरः तयोरित्यां गन्वहं त्रिष्टे त्रिष्टे त्रिष्टे विष्टे व